

Havukaisten viesti

kevät 2021

Piirros Anton Halonen, 11 vuotta

Tavataan Annin kartanossa heinäkuussa

Tämän kesänä tapaamme Havukaisten sukujuhlissa 24. heinäkuuta Annin kartanossa Kiteen Tolosenmäessä. Päivä on lauantai ja aloitamme aterialla kello 13, jonka jälkeen pidämme sukukokouksen.

Aikaisemmin Annin kartano on tullut aikaisemmin tutuksi varsinkin kiteeläisille Muljulan kyläkouluna. Kartano sijaitsee lähellä Tolosenmäen risteystä, paikalle on erittäin helppo tulla. Osoite on Hovisalontie 7, 82380 Tolosenmäki. Kartanon pihalta avautuva maisema on erittäin kaunis.

Jokaisen sukujuhlaan tulijan kannattaa seurata mahdollisia koronatilanteesta aiheutuvia rajoituksia. Tätä kirjoitettaessa huhtikuussa vaikuttaa siltä, että hyvästä rokotustilanteesta johtuen näyttäisi heinäkuussa olevan mahdollista kokoontua turvavälit huomioiden ja maskeja käyttäen.

Ateria ja kahvit maksavat osanottajaa kohti 25 euroa, josta sukuseura maksaa kymmenen euroa. Hinta on tuo edellä mainittu mikäli osanottajia on 40. Hinta voi hieman vaihdella osanottajamäärän mukaan.

Pyydämme ilmoittautumaan juhlaan seuramme varapuheenjohtaja Leena Väistölle. Leenan puhelinnumero on 040 5145926, ja sähköposti lessunoma@gmail.com.

Anni kartanoon voi tutustua ennakoon osoitteessa www.anninkartano.fi

Juhlapaikkamme Annin kartano.

Tervehdys Havukaiset ja kaikki teidän läheisenne!

Vuosi ollaan kärvistelty koronan varjossa, sen takia jäi muun muassa viime kesälle suunniteltu sukuseuran matka tekemättä. Tätä kirjoitettaessa huhtikuussa on juuri tullut uutisia koronan aiheuttaman monenlaisen säätelyn purkamisesta. Uusien koronaan sairastuneiden luvutkin ovat olleet muutamana päivänä laskussa. Muun muassa näistä seikoista johtuen, haluan valaa toivoa edellistä kesää paremmasta kesästä - ja heinäkuun lopulla pidettävästä sukukokouksesta. Toivon todella, että tapaamme suurella joukolla Ainon kartanolla Kiteen Tolosenmäessä 24. heinäkuuta. Seuraamme tilannetta, ja pidämme juhlaan ilmoittautuneet ajan tasalla.

Tämän vuoden lehdessämme olemme ottaneet mukaan nuorimpia sukumme jäseniä. Molempien kansien kuvat ovat sukuumme kuuluvien nuorten taiteilijoiden luomuksia. Kertokoon se vaikka halustamme saada yhä enemmän nuoria mukaan toimintaamme. Tässä julkaisussa on myös juttuja, joissa esittelemme seuramme hallitusta. Tällä kertaa vuorossa ovat Heini Ketolainen ja Pekka Havukainen. Sanataidetta unohtamatta, sivuillamme on runo, jonka aihe on tuttu monille varsinkin vanhemmille Kiteenlahdessa asuneelle.

Toivotan mieluisia lukuhetkiä lehtemme parissa, ja tapaamisiin sukukokouksessa!

Martti Havukainen

Havukaisten sukuseura ry:n hallituksen puheenjohtaja

Kirstunvartijan kynästä

Synnyin 70-luvun puolivälissä Lahja ja Alpo Havukaisen maanviljelijäperheeseen Kiteen Juurikkaan ns. iltatähtenä. Perheeseen kuului tuolloin jo 11-vuotias Arja-tytär ja 9-vuotias poika, Jouko. Isän isä, Hiirelän Mikko, oli noin puoli vuotta ennen minun syntymääni kuollut, joten minä en häntä koskaan oppinut tuntemaan, mutta vanhemmat sisarukseni kyllä ukko-Mikon muistavat. Aino-mummo asui meillä vielä minunkin pienenä ollessani. Lapsena muistan, isompien sisarusten ollessa koulussa ja muissa omissa puuhissaan, kulkeneeni paljon äidin ja isän mukana pihatöissä ja navetalla eläinten parissa puuhailemassa. Keksinkin myös omin päin kaikenlaista tekemistä ja tutkittavaa lähimaastossa, samanikäistä seuraa kun ei ihan lähinaapureissa ollut tarjolla. Liekö tämä välillä liiankin itsenäinen ja -päinen luonteeni perua jo noilta ajoilta.

Kävimme koko perhe usein kylässä niin isän kuin äidinkin puolen sukulaisten luona ja tietysti naapureissa. Myös meillä kävi usein vieraita, niin omalta kylältä kuin kauempaakin, etenkin kesäisin usein sukulaisia Helsingistä ja Oulaisista. Näitä vierailuja aina odotettiin kovasti, oli mukava nähdä serkkuja, kummeja ja muita sukulaisia. Karjalaiseen tapaan vieraista pidettiin hyvää huolta ja se tapa on tainnut lapsuudesta minuunkin tarttua.

Kotirannassa Ätäsköllä kesällä 1984, kuva: kummini Lea Lappalainen (nyk.Taivalsaari)

Kouluni kävin ylioppilaaksi saakka Kiteellä, minkä jälkeen amk-opinnot veivät Imatralle muutamaksi vuodeksi. Paluun Pohjois-Karjalan puolelle tein v.1998, kun sain työpaikan Kesla Oyj:stä. Kesäharjoittelusta

alkanut ura saman työnantajan palveluksessa on siis kestänyt jo 23 vuotta ja sisältänyt monipuolisia tehtäviä lähinnä talous- ja it-osastoilla. Välillä tuli Kiteen ja Joensuun välinen pätkä 6-tietä turhankin tutuksi, kun työpiste siirtyi muutamaksi vuodeksi Joensuuhun, mutta onneksi sittemmin olen saanut tehdä taas työtäni lähempänä kotia. Puolisokin löytyi työpaikalta 2000-luvun alussa ja asumme nykyisin Kesälahden Totkunniemessä idyllisessä maalaismaisemassa 8- ja 5-vuotiaiden poikien kanssa. Ja työmatka on koronavuonna lyhyimmillään, kun viimeinen vuosi on oltu suurimmaksi osin etätoimistolla.

Sukuseuran toimintaan tulin mukaan vähän vahingossa, vaikka olin sivusta monta vuotta seurannutkin isäni pitkäaikaista puheenjohtajuutta ja silloista hyvinkin kokousrikasta ja aktiivista toimintaa, kun sukukirjaa koostettiin. Edellisen pitkäaikaisen rahastonhoitajan Eeva-Liisan jättäessä toimensa, minua ehdotettiin hänen sijalleen ja silläkin tiellä on jo tainnut 15 vuotta hurahtaa, jos oma kirjanpito pitää paikkansa. Yhdistystoiminta tuntuu muutenkin vieneen mukanaan, sillä samankaltaisia hommia on tarttunut mukaan niin Martoista kuin kyläyhdistyksestäkin.

Kuvassa äidin sylissä Mikko (s.2016) ja Jari-isän polvella Aleksi (s.2013).

Nykyisin vapaa-aika menee lähinnä lasten kanssa touhutessa, mutta kun omaa aikaa jää, niin sen täyttävät käsityöt, lukeminen sekä puutarhaharrastus kasvihuoneineen ja kukkapenkkeineen. Ja meillä on aina jokin rakennelma meneillään, joten hanslankarinakin olen oppinut olemaan.

Toivottavasti korona hellittää otettaan ja näemme taas sukutapahtumissa!

kevätterveisin Heini Ketolainen

Heinsyrjän raitilla

Aamuauringon noustessa puiden latvojen takaa
kävelin kylätietä Toivon puimalan ohi.
Ei ollut puintiaika, enää.
Tien penkka oli puskenut jo aikaa sitten
puimalan viraltaan.
Katon huomasin särkyneen.
En nähnyt Toivoa, enkä katon korjaajia.
Eivätpä taida enää tullakaan,
kun Toivokin oli jo lähtenyt.

Jatkoin hiljaista kylätietä pitkin.
Sain kulkea aivan yksin.

Tulin navetan nurkalle aamulypsyn aikaan.
En kuullut lypsykoneen tasaista hyrinää,
en myöskään vasikoiden enkä lehmien ammuntaa,
puhumattakaan kellojen kilkatusta.
Piha oli siistitty,
silti en Sannia nähnyt, en Lassiakaan.
Olivat lähteneet hekin.

Käännyin takaisin hiljaiselle tielle.
Kohta näin seppä-Juhon pajan,
kävelin sen kulmalle.
En kuullut kalketta, enkä palkeen puhinaa
ovet olivat kiinni, vuosien saatosta harittuneet.
En erottanut polkua ovelle, edusta oli niittämättä.
Kurkistin sisään.
Näin jäähtyneen ahjon,
vasarat ja pihdit sen reunalla.
hiljaisen palkeen paikallaan,
kuluneen alasimen kolhuineen.

Seppä oli lähtenyt jo aikaa sitten, niin oli sepän poikakin.

Heinsyrjän raitti on hiljentynyt,
sen äänetön tarina kuitenkin herää,
kun sen sisälle jalallaan astuu.

Runo, ja piirustukset seuraavalla sivulla Kyösti Havukainen

PEKKA HAVUKAINEN, sukuseuran hallituksen jäsen

Ajelin lumista tietä tapaamaan "Unnen Pekkaa".
Avattuani tuvan oven, tulvahtivat omatkin
lapsuusmuistot heti mieleen.

Muistan elävästi tuossa uunin vieressä sängyllä
pötköttelevän leppoisan mummelin,
"Opottalan Emman". Emma Maria Havukainen,
os. Tiainen oli syntynyt Toksovassa v.1892.
Hänen isänsä oli puuseppänä Pietarhovissa ja äitinsä
oli samaisen Pietarhovin liinavaatevaraston hoitajana.
Emma oli "tullut pois" 7-vuotiaana vanhempiensa
kanssa Suomeen. Eipä arvannut Emma-tyttö silloin,
että hänen tuleva pojanpoikansa Pekka ajelisi joskus
samoilla seuduilla turistibussilla.

Unnen Pekka

Vanhempien silmäterä parivuotiaana

Pekka syntyi Uuno (s.25.9.1924, k.08.02.2007) ja
Tyyne, os. Hurskainen (s.17.9.1926, k.21.03.2020)
esikoisena.

Lapsia oli perheessä kaikkiaan 7.

Sisaruksista :

Maija-Liisa asuu Kiteellä,

Riitta asuu Joensuussa,

Markku on mennyt tuonilmaisiin 56-vuotiaana,

Kari asuu Kiteen Potoskavaarassa,

Katri asuu Hammaslahdessa,

Paavo asuu Kiteen Lohelassa .

Pekka tuli isännäksi kotitalalleen v.1987.

Hän muisteli, kuinka jo lapsena piti tehdä paljon töitä,
toki hevoshommat olivatkin mieluisia. Sentään
leikkeihinkin naapurin poikien kanssa jäi aikaa;
etenkin kesäisin läheinen Lautakko-järvi oli oivallinen
paikka uinti- ja onkireissuille. Vakioleikki Pekan
kotona vieraillessa oli piilosilla olo, tanner vain tömisi,
kun juostiin ympäri taloa.

Kouluun kuljettiin kaikki saman suunnan lapset yhdessä, Pekka ja Liisa, myöhemmin myös nuoremmat sisarukset liittyivät meidän "salolaisten" matkaan. Keväisin ja syksyisin taivallettiin jalan, talvisin suksella Taipaleen kautta Havukkalanmäen kouluun.

Pekasta on jäänyt kouluajalta mieleen, ettei hän koskaan kiusannut ja kuten sisarensa Liisa eräässä yhteydessä muisteli: *"-Myö ei ies taijettu suuttuukkaan!"* Toki töllöntöitäkin taidettiin joskus tehdä, mutta saman suunnan kavereita puolustettiin.

Pekka eturivissä neljäs oikealta.

Aikuistumisen kynnyksellä Pekan haave oli päästä rajavartiostoon, mutta suunnitelmat muuttuivat. Hän ajoi alkuun meijerinautoa, mutta kun linja-autoa ajanut serkku suositteli Pekalle samaa työtä, oli tuleva ammatti selvä. Pekka muistaa tarkkaan sorsanmetsästyksen alkamispäivän 20.8.1971, metsästys kun olisi kovasti kiinnostanut. Ei auttanut, oli lähdettävä linja-auton koeajolle. Käsky oli käynyt nousta "pätäkä-Fiatin" kyytiin Kiteenlahden kaupalta ja siitäpä se ura urkeni. Ensi kesänä tuota ajamista on tullut suoritetuksi peräti **50 vuotta**.

Noihin vuosiin on mahtunut monenlaisia reissuja, useita maita mm. Venäjä, Viro, Latvia, Liettua. Laatokan Pekka on ajanut turistibussilla viidesti ympäri, Äänisen kerran. Käynyt Novgorodissa, Pihkovassa, Vienan Karjalassa, Uhtualla, Murmanskissa ...jne. Unkaristakin Pekka on saanut sakon liikenne rikkomuksesta, vaikka ei ole koskaan Unkarissa käynytäkään. Aiheettoman sakon selvittely on ollutkin melkoinen operaatio, selvinnyt kuitenkin.

Matkustamisen hiljeneminen näkyi jo v.2019, jolloin matkakilometrejä linja-autolla kertyi 49255 km eli n. 1,2 kertaa maapallon ympäri. Samana vuonna Pekka kävi 17 eri kaupungissa, 70:ssä muussa paikassa ja kolmessa eri maassa. Huippuvuosina kilometrimäärät ja eri käyntikohteet olivat huomattavasti lukuisammat.

Pekka on leppoisa jutunkertoja, työmatkat ovat kovasti rikastuttaneet elämää. Hänet tunnetaan rauhallisena ja sopeutuvaisena kuljettajana. Kotitilan isännöyden saannista lähtien Pekka on tehnyt kahta työtä, hoitanut lihakarjaa linja-auton kuljettamisen lisäksi.

Kun kysyin, missä hän tapasi viehättävän Leena-vaimonsa, meni mies hämilleen ja totesi:

"Oisko tuo kulukenu linja-autossa."

Lapsia Pekalla ja Leenalla on neljä upeaa tytärtä: Satu, Tiina, Paula ja Emmi, - he kaikki ovat jo maailmalla omissa ammateissaan.

Kun puhe vielä kääntyy autoiluun, tuumaa Pekka, että hän on jo kahdesti jäänyt eläkkeelle, mutta aina heti on työnantaja kysynyt: *"Ajathan sie vielä?"* ...ja Pekkahan ajaa. Toki työnantaja on muistanut luottokuskiaan ansiomerkeillä ja kunniakirjoilla. Kovasti mies uhittelee, että 20.08.2021 hän lopettaa linjurin ajamisen. Tulee se 50 vuotta ratinpyöritystä täyteen. Samaan hengenvetoon kuitenkin suunnitellaan jo uusia reissuja.

Kaiken työn ja touhun keskellä on Pekalla läpi elämän ollut harrastuksina metsästys ja ammunta. Yli 30 hirveä on tullut kaadetuksi ja todella komea palkintokaappi kertoo mittavista saavutuksista.

Rakkaiden harrastusten jatkamisen lisäksi tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu matkailuauton hankinta, jolla hän pääsee vaimonsa Leenan kanssa reissaamaan avaraan maailmaan kohti uusia seikkailuja.

Käydessäni Pekan luona jutun juurta hakemassa, tuntui aika ja vuodet unohtuneen. Yhteisiä muistoja oli tulvimalla.

Iso kiitos Pekka ja Leena miellyttävästä aikamatkasta.

Leena Väistö

Komea on harrastuksista kertova palkintokaappi!

Sukuseuran toimihenkilöt 2021

Martti Havukainen, puheenjohtaja

JOENSUU 050-5914459

martti@havukainen.com

Leena Väistö, varapuheenjohtaja

TOHMAJÄRVI 040-5145926

lessunoma@gmail.com

Liisa Pirhonen, sihteeri, tuotemyynti

KITEE 050-5359743

liisa.pirhonen@gmail.com

Heini Ketolainen, rahastonhoitaja, jäsenrekisteri

KESÄLAHTI 040-5472142

hketolainen@gmail.com

Pekka Havukainen

KITEE 0500-128713

rvpekka@gmail.com

Kari Havukainen

KITEE 050-4126704

havukainen.kari@gmail.com

Markku Kostainen

LAPPEENRANTA 0400-152994

kossu1960@hotmail.fi

Esko Mielonen

ONKAMO (TOHMAJÄRVI) 0400-124210

leenama.mielonen@gmail.com

Jouko Peri

KOUVOLA 040-7167659

jouko.peri@pp.inet.fi

Ahti Kopperi, sukututkija

KITEE 0500-229119

ahti.kopperi@telemail.fi

E-mail: havukaisten.sukuseura@gmail.com

Sukuseuran kotisivut: www.havukaistensukuseura.fi

Jäsenmaksu vuodelta 2021 10,00€ (eräpäivä 31.5.2021)

Pankkiyhteys OP Kitee tili FI12 5153 0420 0924 33, OKOYFIHH

Taitto: Martti Havukainen Painopaikka: Painokanava, Joensuu

Miina Kolehmainen. 12 v.